

Sygn. akt III AUz 131/12

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSA Romana Mrotek (spr.)</i>
Sędziowie:	<i>SSA Barbara Białecka</i> <i>SSA Zofia Rybicka - Szkibiel</i>

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2012 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy **K. W.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.**

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek zażalenia biegłego W. W.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 12 października 2012 r. sygn. akt VII U 787/12

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

Sygn. akt III AUz 131/12

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12.10.2012r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odmówił przyznania biegłej sądowej W. W. wynagrodzenia za sporządzenie opinii uzupełniającej.

Sąd Okręgowy wskazał, że na zlecenie Sądu biegła sądowa z zakresu pulmonologii - W. W. po przeprowadzonym w dniu 28 czerwca 2012 badaniu ubezpieczonego sporządziła opinię sądowo-lekarską w niniejszej sprawie na okoliczność zdolności K. W. do pracy. Postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2012 roku zgodnie z przedstawionym rachunkiem, Sąd przyznał biegłej wynagrodzenie w kwocie 169,91 zł.

Z uwagi na wniesione przez Przewodniczącego Komisji Lekarskich ZUS w piśmie procesowym z dnia 10 września 2011 roku, zarzuty dotyczące sporządzonej opinii sądowo-lekarskiej, niezbędne stało się uzupełnienie materiału dowodowego w sprawie. Zarządzeniem z dnia 13 września 2012 roku Przewodniczący zobowiązał biegłą z zakresu pulmonologii do uzupełnienia opinii poprzez ustosunkowanie się do zarzutów (...). Za sporządzoną w dniu 17 września 2012 roku opinię uzupełniającą przez biegłą wystawiła rachunek na kwotę 89,94 zł.

Sąd Okręgowy wskazał, że zgodnie z art. 288 k.p.c. i art. 89 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398), biegłemu powołanemu przez sąd przysługuje wynagrodzenie za wykonaną pracę. Stosownie do brzmienia art. 90 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, wysokość wynagrodzenia biegłego określa się uwzględniając wymagane kwalifikacje, potrzebny do wykonania opinii czas i nakład pracy, oraz wysokość wydatków niezbędnych do wykonania czynności.

Kwestię należnych biegłym wynagrodzeń reguluje rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975 r. (Dz. U. Nr 46, poz. 254 ze zm.) w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych sądowych w postępowaniu sądowym. W myśl § 1 rozporządzenia, koszty przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym obejmują:

- 1) wynagrodzenie biegłych za wykonaną pracę,
- 2) koszty zużytych materiałów,
- 3) inne wydatki niezbędne do wydania opinii.

W kwestii żądania biegłej z zakresu pulmonologii W. W. przyznania jej kwoty 89,94 zł za wydanie na piśmie uzupełniającej opinii Sąd Okręgowy wskazuje, iż opinia ta stanowi jedynie uzupełnienie wydanej przez biegłą w dniu 28 czerwca 2012 roku opinii sądowo-lekarskiej, poprzez ustosunkowanie się do zarzutów Przewodniczącego Komisji Lekarskich ZUS.

W przedmiotowej sprawie opinia uzupełniająca wydana została jedynie w celu wyjaśnienia wątpliwości organu rentowego odnoszących się do treści opinii pierwotnej. Dopiero opinia podstawowa oraz opinia uzupełniająca stanowią jedną, spójną całość, podlegającą jednemu wynagrodzeniu. Opinia uzupełniająca, której zadaniem jest wyjaśnienie wątpliwości, co do treści opinii podstawowej, wydana jest zawsze w ramach tej samej tezy dowodowej, postawionej w postanowieniu sądu o dopuszczeniu tego dowodu. I o ile treściowo nie wykracza poza zakres tej tezy, zawsze podlega jednemu wynagrodzeniu. Chyba, że zachodzi konieczność dodatkowego, ponownego badania strony i analizy dodatkowej dokumentacji. A i wówczas żądanie dodatkowego wynagrodzenia podlega zawsze ocenie sądu.

Mając na uwadze, iż za sporządzoną w toku postępowania opinię, zgodnie z przedstawionym rachunkiem biegłej przyznane zostało wynagrodzenie we wnioskowanej przez nią wysokości tj. 169,91 złotych, przyznanie dodatkowego wynagrodzenia ponad tę kwotę byłoby – zdaniem Sądu Okręgowego – pozbawione podstawy prawnej.

W związku z powyższym wniosek biegłej o przyznanie dodatkowego wynagrodzenia Sąd Okręgowy oddalił, o czym orzeczono w sentencji postanowienia.

Zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego wniosła biegła sądowa W. W..

Biegła wskazała, że na zlecenie sądu z dnia 13.09.12 roku wykonała opinię uzupełniająca w sprawie w dniu 17.09.2012r., w której odpowiedziała na zarzuty (...) z dnia 10.09.2012r.

Ponownie dokonała analizy materiału dowodowego, wskazała lekarzom orzecznikom ZUS niezauważenie faktu leczenia E. i D. (te leki są stosowane w postaciach ciężkich choroby - niestety przez orzeczników ZUS zostały niezauważone co spowodowało konieczność wykonania kolejnej opinii).

Biegła odpowiedziała na zarzuty zawarte w piśmie ZUS z dnia 10.09.2012r. odnosząc się do nich kolejno, mimo że stan zdrowia wnioskodawcy został wnikliwie opisany w opinii z dnia 28.06.2012r. i wynikał jasno z danych zawartych zarówno w badaniu podmiotowym, badaniu przedmiotowym. Potwierdzony został w rozpoznaniu i przeanalizowany w uzasadnieniu opinii.

Biegła wnioskuje za otrzymaniem wynagrodzenia za pracę ponownie włożoną w opis stanu zdrowia pacjenta w sytuacji niezauważenia leczenia silnymi lekami-p-zapalnymi przez orzeczników ZUS.

Ponadto biegła ma prawo wnosić o wynagrodzenie zgodne z poniesionym wkładem czasu pracy (oraz zużytymi materiałami).

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Zażalenie biegłej nie jest zasadne.

Zgodnie z art. art. 288 k.p.c. biegły ma prawo żądać wynagrodzenia za stawiennictwo do sądu i wykonaną pracę.

Zasady na których Sąd ustala prawo biegłego do wynagrodzenia określa art. 89 i n. ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167, poz. 139S ze zm.) Stosownie do art. 90 u.k.s.c. i art. 93 u.k.s.c. wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę określa Sąd z uwzględnieniem kwalifikacji biegłego, potrzebnego do wydania opinii czasu i nakładu pracy, a także wysokość wydatków niezbędnych do wykonania zleconej pracy - na podstawie przedłożonego rachunku.

Szczegółowy sposób określania wysokości wynagrodzenia biegłego reguluje rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym (Dz. U. z 1975 r. Nr 46, poz. 254 ze zm.) wskazując, że podstawą ustalania wynagrodzenia, jest stawka za godzinę pracy (§ 2-3). Do obliczenia stawki przyjmuje się zasadniczo odpowiedni wskaźnik procentowy odniesiony do kwoty bazowej określonej w § 2 ust. 1 cyt. rozporządzenia. Dla biegłych posiadających tytuł naukowy profesora wynagrodzenie za godzinę pracy wynosi 3,7 % podstawy określonej w § 2 ust. 1 cyt. rozporządzenia.

Jeżeli wynagrodzenie określą się w całości lub w części według stawki wynagrodzenia za godzinę pracy należy przedstawić sądowi wraz z rachunkiem dwa egzemplarze karty pracy sporządzonej według wzoru ustalonego odrębnie (§ 12 cyt. rozporządzenia). Dopiero ten dokument wraz z przedłożonym rachunkiem stanowi podstawę do ustalenia i przyznania biegłemu wynagrodzenia przez Sąd (§14 cyt. rozporządzenia).

Wysokość wynagrodzenia biegłego określa Sąd, uwzględniając kwalifikacje biegłego, potrzebny do wydania opinii nakład pracy i poniesiony czas, a także wydatki niezbędne do wykonania zleconej opinii. Wymienione kryteria pozwalają na weryfikację przez Sąd przedłożonego rachunku określającego wysokość wynagrodzenia, której to weryfikacji służy karta pracy biegłego. Treść karty pracy obejmująca szczegółowe wymienienie czynności, jakich biegły dokonał w związku z opracowaniem opinii, jak również czasu poświęconego na każdą z tych czynności, zobowiązuje sąd do konkretnego ustosunkowania się do tych danych.

Z powyższego wynika, że zażalenie biegłej należałoby uznać za uzasadnione, gdyby w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd Okręgowy podając podstawę prawną rozstrzygnięcia nie zawarł szczegółowych kryteriów weryfikacji elementów mających wpływ na nie przyznanie wynagrodzenia za sporządzenie opinii uzupełniającej.

Sąd Okręgowy dokładnie wskazał, dlaczego odmówił biegłej przyznania wynagrodzenia za sporządzoną opinię uzupełniającą i Sąd Apelacyjny ocenę tą i kwalifikację prawną aprobuje bez potrzeby ponownego przytaczania wywodów zaskarżonego postanowienia.

Opinia uzupełniająca była wydana bez konieczności badania ubezpieczonego lub zapoznania się z nową dokumentacją medyczną. Konieczność wydania opinii uzupełniającej wynika w dużej mierze z faktu, iż zastrzeżenia do opinii głównej zgłosił Przewodniczący Komisji Lekarskiej ZUS, a sama opinia główna (wnioski końcowe) okazała się zbyt ogólnikowa. Opinia uzupełniająca wydana w niniejszej sprawie nie jest nową, odrębną opinią a wyjaśnieniem wątpliwości organu rentowego po zapoznaniu się z opinią główną. Brak jest zatem podstaw do przyznania biegłej wynagrodzenia za sporządzenie opinii uzupełniającej.

Mając powyższe okoliczności na uwadze należało orzec jak w sentencji na podstawie art. 397 §1 i 2 kpc w związku z art. 385 kpc.

SSA Barbara Białecka SSA Romana Mrotek SSA Zofia Rybicka-Szkibiel